

CHRISTIANSHAVN TORV

Et sted at ånde ud

Vi bor selv på Christianshavn og tager generelt os selv i at forsøge at undgå torvet. Trods sin fine placering føles torvet udmattet — og udmattende.

Torvet opleves i dag som et mentalt og socialt knude af spænding — et presserende urbant punkt af biler, cykler, busser og metro. Pladsens fysiske fremtoning og hårde belægning producerer, opsamler og fastholder spændningen fremfor at forløse den.

En plads er en bys frirum — et sted, hvor man kan ånde ud.

Christianshavns Torv ligger med ryggen godt dækket ind og åbner sig mod kanalen og det liv, der i en lind strøm flyder forbi. Torvet modtager sol det meste af dagen og kunne i langt højere grad både invitere til ophold og agere urban lim i nabolaget.

Christianshavn er generelt kendetegnet ved en særlig rummelig og rummende uformelhed. Det fine og det uprætentiøse står side om side. Pølsevognen er på sin vis et godt billede på netop dét — hverdagslig, social og uden større armbevægelser.

Med forslaget ønsker vi blot, at pladsen kan trække vejret. Hvis den kan, kan vi også.

Den hårde flade af chaussésten brydes op, den ophobede spænding frigøres, så pladsen kan ånde. En mere porøs grusflade introduceres, hvor vand kan sive ned, træer kan vokse op, og mennesker kan bevæge sig mere frit. Livet får mulighed for at flyde både vertikalt og horisontalt

Grusset har en uformel, næsten parisisk karakter, som binder pladsens mange perifere aktører sammen i en helhed, der gør torvet mere naturligt at krydse og opholde sig på.

De gule stole placeres sporadisk mellem de nyindsatte træer — her kan man sætte sig efter en tur i Brugsen med en kop kaffe fra Riccos, brød fra Lagkagehuset og smue smage sine kager fra Bodenholfs, imens man balancerer kroppens velvære med en hotdog fra pølseboden og på vej hjem en buket fra blomsterdamen.